

Svátky naděje

Velikonoce

Zelený čtvrtek

Večer na Zelený čtvrtek se připomíná Poslední večeře a ustanovení eucharistie. Kněz (biskup) někdy omývá nohy vybraným věřícím na památku gesta, kdy Ježíš umýval nohy svým apoštolům. Během mše utichají zvony a varhany a místo nich se až do soboty používají klapáčky. Po mši se odhalují oltáře. Začíná chvíle Ježíšova zatčení a umučení.

Bílá sobota

V sobotu ležel Ježíš v hrobě, proto se křesťané v tichu modlí u jeho hrobu, který bývá upraven na vhodném místě v kostele, děkují za vykoupění a očekávají zmrtevýchvstání. V tento den se nekonají žádné bohoslužby.

Velký pátek

Velký pátek je připomínkou Kristovy oběti na kříži. Nestaví se mše svatá. Bohoslužba začíná tím, že si všichni kleknou, kromě kněze, který v tuto chvíli leží na zemi před oltářem, na znamení pokory člověka a zármutku a bolesti z Kristovy smrti. Během bohoslužby se uctívá kříž a věřící se modlí za celý svět, protože Kristus zemřel za nás všechny.

Hod Boží velikonoční

Konečně je tu noční bohoslužba, při které vstupujeme s rozsvíceným paškálem, zpíváme Exsultet, jsme přítomni v mnoha farnostech křtu dospělých a slavíme vrchol Velikonoc – eucharistii. Zaplavuje nás radost, vděčnost a chvála Ježíši za jeho smrt a zmrtevýchvstání.

Většina lidí si myslí, že Velikonoce jsou svátky jara, a také se podle toho chovají. Dny volna využívají k výletům, dovoleným a zábavě. Avšak my křesťané víme, jak významný a důležitý svátek Velikonoce jsou.

Po dlouhé době půstu, kdy jsme si odříkali různé drobnosti, snažili se dělat dobro druhým a projevovat lásku Bohu i blízkým a více jsme se modlili, se blížící dobou slavení. Slavnost vzkříšení. Tomu ale předchází tak zvané třídení. Malé opakování, co si v tomto čase připomínáme a proč i tyto „smutné dny“ jsou pro nás dny naděje.

Ježíš nám svým životem ukázal, že můžeme žít v naději ve spásu. Evangelium je radostná zpráva o milujícím Bohu a jeho milosrdenství. Ježíš, jako Boží syn, nám ukazuje svou lásku tím nepřesvědčivějším způsobem – umírá za nás.

Ježíšův vzkaz v Bibli

- Naději dává Ježíš svým učedníkům na Zelený čtvrtek, kdy jim dává své tělo a krev proměněnou v chleba a víně. Jako by říkal, budu s vámi stále. Nikdy vás neopustím.
- Naděje se projevuje i na Velký pátek, kdy Ježíš mluví s odsouzeným vězněm na vedlejším kříži a dává mu naději, že bude s ním v ráji.
- Naději dává Ježíš své matce, když jí svěřuje apoštola Janovi. Aby se nebála o svůj další život.
- Naději prožívá Magdaléna, když potkává Ježíše u hrobu, jako zmrtevýchvstalého.
- Nadějí dává i nám, když otevíráme Evangelium a čteme poselství, které nám zanechal.

Ježíšův vzkaz pro tvůj život

- (doplní si své jméno) ... budu s tebou po všechny dny tvého života. Nikdy tě neopustím, i když půjdeš po jakýchkoliv cestách.
- ... neboj se. Vím, jaká jsi doopravdy. Znáám tvé srdce. Miluji tě.
- ... když budeš se mnou, dovedu tě do ráje.
- ... znám, co potřebuješ, a vídím tvoje trápení i bolesti. Pošlu ti do cesty lidi, kteří s tebou budou prožívat radost i bolest.
- ... i když věci vypadají beznadějně, stačí se pořádně porozhlédnout. Stojím vždy blízko tebe.
- ... vše, co jsem ti chtěl říct, je napsáno v Bibli. Je to můj dopis pro tebe.

Ježíšova smrt i vzkříšení tu jsou pro naše vykoupění. Vydejme se cestou, kterou nám on sám ukazuje. Cestou lásky, která je ochotná pro druhé i zemřít.

Majka St

